

носьж назадъ,» каза той. Но азъ щж ся върнж съ Васъ, Г-не; жена ми безъ съмнѣніе ще иска нѣкой цѣръ.» — Да, Якове, и ако тя иска цѣрове, азъ още повече ще искамъ пари-тѣ,» Азъ не можахъ да му отговорж ни дума; азъ не бѣхъ независимъ чловѣкъ. Тогава донесохъ голѣмия фенеръ на доктора, и нѣ скоро стигнахме у дома. Азъ много щѣхъ да мислж прѣди да дамъ два доллара за единъ такъвъ фенеръ, ако да искахъ такъвъ но пъкъ азъ съмъ платилъ на кърчма-та много повече долари, за кои-то нищо не мислехъ.

Като стигнахме у дома, азъ намѣрихъ, че тѣ бѣхъ сполучили нѣкакъ да наклаждъ добръ огънь, и бакжрче-то врѣше съ вода, и че Г-жа М. вареше малко чай. Какъ е Марійка?» Попитахъ азъ, като едвамъ смѣяхъ да ж погледнж въ лице-то. «Е, какво има?» каза докторъ-тѣ, и като той продума, тя остави кахвениче-то, поприказва съ него съ единъ доста нисъкъ гласъ, и тогава и двама-та ся качихъ горѣ, като мя оставихъ самичъкъ да размишлявамъ. Тѣ нито мя забѣлѣжихъ биля. Уморенъ и смутенъ, азъ полѣгнахъ въ стола, кой-то бѣше близу до огъня, и като ся чудехъ що ли ще да стане, азъ ся стрѣснхъ отъ гласа: «Якове, Якове, докторъ-тѣ казва че жена ви трѣбва да тури нозѣ-тѣ си въ топла вода, за това прибързай да донесешъ гореща вода или въ тенекия, или въ кофа, или съ какво-то вече е по-наржки; молж ви, бързайте,» и прѣди да можехъ да отговоря (защо-то ся съмнѣвахъ да ли има поне едно), врата-та ся затворихъ, и азъ пакъ останхъ въ нови мжнотін. Както и да е, азъ намѣрихъ една вѣтха кофа, коя-то течеше и едно вѣтхо тенеке, и то счупено; азъ турихъ кофа-та въ тенеке-то за да не тече вода-та по вѣнъ, и тѣй тѣ двѣ-тѣ свършихъ работа доста добръ. Но много ся срамувахъ като подадохъ тѣзи нѣща горѣ, защото знаехъ, че тѣ ще прѣ-